

Τρύφων Ζαχαριάδης

«Εὐνούχιστε τον» (ἀπόσπασμα)

Αὐτόν
π' ἀγόρασε σάλι γιὰ τὴ Μάνα του
ἐπειδὴ σήμερα
κυλάω στὴν ἐπιδερμίδα μου
μέ σταθμό
μιὰ φλύαρη Πόλη.

Ὅμως....

τ' ἀπογεύματα
στὴ πίκρα τοῦ πάρκου
θηλυπρεπὴ ἀγγελουδία
βαστοῦν τοὺς φανούς
Ἑρμαφρόδιτα ἀγόρια μέ τό ρίγος τοῦ θέλω
κι ἓνα φανάρι νά σημαδεύει.

.....
Θά κόψω σέ κύβους τὰ δάχτυλα
μέ προσφαί
κομμάτια ἀπὸ τὰ χεῖλη μου
γιὰ νά χορτάσετε

.....
Πάντως πίσω ἀπὸ τό παράθυρο
ὁ ἀγέρας μυρίζει ἰδρώτα
κι ὁ ἐργάτης Ἄνοιξη.

ΕΥΝΟΥΧΙΣΤΕ ΤΟΝ

Ἐγὼ Κύριε; Μήπως ἐγώ;

Πήγαινε καὶ σύ μωρή
δίχως νά γευτεῖς τὴν ἀπόρρητη μοναξιά μου
Στὸ Μυστικό Δείπνο τοῦ Ἑρωτα
μόνον Ἐγὼ ξέρω νά κρατῶ τό δισκοπότηρο.
Πικρὸ τσιγάρο στὴ συνοδεία
κι ἓνα χοντρὸ ἀγόρι σπιριδιάρικο
νά μέ κοιτάζει.
Κι ἡ μυρωδιά τοῦ θανατοῦ ἀπὸ τὰ λουλουδάδικα

ΠΗΓΑΙΝΕ ΕΣΥ

Τὰ λευκά σεντόνια μου ἀτσαλάκωτα
Θά βλέπουν
τόν Ἰούδα.

.....
Τώρα πού ἡ γαλήνη τῆς σάρκας
ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν οἰκειότητα τῆς φωνῆς
τὰ μεσάνυχτα
τό σῶμα μου
θά λείπει διακριτικά.

Σβῆσε τό φῶς.

Στὴν ἀποψινὴ ὀλονυχτία
βρῆκα δάκρυ στὸ μαρμάρينو μάτι

τ' Αὐτοκράτορα.
Ξύλου, Δέρματος καὶ Χάρτου
ἡ Μέρα.

Σβῆσε τὴ μέρα.

Τῆς Ἀπόκρεω
θά σύρω παράπονο
Πατριάρχης μέ ὁπαδούς
Εὐνούχους καὶ μορτάκια
Ἐγὼ κι ὅλοι οἱ μυστικοσύμβουλοι
μέ δολοπλοκίες
κι ἀμαρτωλές προσευχές
δίχως νά ζηλέψω τίποτε
ἀπὸ τὴν ἴδια ὑπόθεση
τοῦ Βυζαντίου
θ' ἀφορίσω
τό γαρούφαλο τοῦ σώματός σου
νά πάψει νά 'ναι κόκκινο.

.....
Μοῦ ἀρκεῖ τό ἀδιάκριτο δέρμα σας
μέ τοὺς ὑποπτους πόρους
τὰ σχόλια πίσω ἀπ' τὴν πλάτη
νά βολεῖουν τὰ χέρια

.....
Δημήτριε
Μητέρα
Κωνσταντίνε
Θά σᾶς βρῶ
σ' ἓνα καλαθὶ μέ κούμαρα
-Σσσσστ!
Στὸ διπλανὸ βαγόνι
καταργοῦν ἓνα καθεστῶς.
Στὸ βαγόνι τοῦ στήθους σου
θρονιάζω ἓνα καθεστῶς
ΔΑΝΕΙΚΟ.

ΜΕΤΑ ἡ 29η.

Μὴ μέ θίγεις
Γδύσου!

Βραδιάζω στὸ δέρμα
ἐπιτηδευμένα.
Μέ γωνίες στὸ πρόσωπο γεγονός.
Ραμμένος στὴ φόρμα τῶν δακτύλων
τῆ νύχτα.
Φυλαγμένος στίς ζάρες τοῦ σεντονιοῦ
Περισσεύω

Τινάζω απ' τ' ασημένια τό σχῆμα σου.

Στό πανταλόνι
κρύβω ἀμύδαλα κι ἓνα ὄνειρο.
Στὴν σκέψη μου φλέβες.

Ἀρνήσε·
Θά μέ κρύψω.
Ἐσύ τό σῶμα π' ἀγάπησα
κάλυψέ το μέ πράξεις.

Γλυκός κι ἀμφίβολος στά δάκτυλα
σέρνομαι στά ἐσώρουχα
Ἀναπολῶ τὴν διάκριση ἐξουσιῶν.
Σέ ἀναπνέω μέ ἀμφιβολία
σηκώνω τὰ σημάδια καί φεύγω.

Τά μάτια μου ζαρώθηκαν στό λαιμό σου.
ροῦχο σχισμένο στό μηρό.
Μυτερή ὑποψία
Τό ἐλάφι παιδεύει τό δέρμα
Γελάς, πουτάνα

Ἐν πάση περιπτώσει
ἡ ράχη μου ἐπιβάλλεται
στήν ξενιτιά .

Στὴν οὐλή τῶν ποδιῶν στάζει Ἀπουσία.

Διδάσκω τὴν φυγή Γδυτός
παραδίδω ἀποθέματα
διπλωμένος στίς ἐσοχές
Μοῦ παίρνεις τὴν Πληροφορία,
Τό Ἀντικείμενο
κι εἶσαι Ἀκυρη.

Φορᾶς βραδινό πηγούνι
σέ κρεβάτι ξένο.
Χαμήλωσε τὴν Ἀνάμνηση Δοῦλε!

Τὴν μυρωδιά καί τὴν βροχή σέβομαι.
Ὁ γιός μου θά σᾶς δολοφονήσει.

ΕΠΙΣΤΡΕΦΩ...

Χλιαρός μ' εὐγένεια καφενεῖου
Πλάγιος ὅσο ποτέ
σέ ἐρμηνεύω.
Χριστιανικά μπαίνω στό σῶμα
δίχως νά ἐννοηθεῖ
μ' ἓνα Βυζαντινισμό ὄλο πορφύρα.
Ο ΧΡΗΣΜΟΣ ΠΛΗΓΩΜΕΝΟΣ.

Τρύφων Ζαχαριάδης

Πορτραῖτα καὶ βιογραφίες
διάσημων ἄσημων γάτων. Ὁ Μούψης,
τὸ Γατσασόνη, ὁ Κρού, ὁ Ἰαβέρης,
ἡ Μύτω, ὁ Ἐγκληματίας, ἡ Κυρία
τῆς Νύχτας, ὁ Νταγιάν-ὁ καθέννας
στὴν δική του μοῖρα.

ΝΙΚΟΣ ΔΗΜΟΥ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΩΝ ΓΑΤΩΝ

ΑΘΗΝΑ 1977

Κεντρικὴ Διάθεση

Ἐκδόσεις Ἑρμείας Βουκουρεστίου 40